

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Bonitas, liberalitas, amabilitas, exorabilitas quæ in Deo, & quàm sint
incompræhensibilis perfectionis. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Bonitas, liberalitas, amabilitas, exorabilitas quæ in Deo, & quam sint incomprehensibilis perfectionis.

CAPVT XVII.

Bonitas Dei
quæ sit incomprehensibilis.

Liberalitas Dei quanta.

Quibusnam modis regatur Deus.

Esaiæ 64. l. Col. 2.

Amor recti percipientium quæ sit fallax.

Augustin.

Inter omnes proprietates Dei nihil æquè supereminet atque inexhausta ipsius misericordia, & gratus ille amor erga nos miserrimas creaturas. Est enim Deus immutabilis & incomprehensibilis illa bonitas, quæ sola nullis vnquam amaritudinibus infici potest, quæ sola nunquam erga nos mutatur, nunquam auertitur, ne ob peccata quidem. Quisquis cum amore ad Dominum reuertitur, is perpetuo æquè bonum, æquè sibi inueniet amicum. Aded nanque fidelis est ad amandum, aded graciosus ad amplexandum, vt nulla id creatura aut intelligere, aut exprimere sufficiat. In Deo quod displicere tibi possit planè inuenias nihil. In Deo omnium petitiones cordium, omnium animarum desideria vltra omnem sunt mensuram. Quanto perfectius Deus cognoscitur, tanto studiosius queritur, & charius possidetur. Minimum illud gaudium, quod ex diuina presentia degustat munda, amansq; Deum anima, omnia huius mundi gaudia, quæ ab vniuersis etiam creaturis, tam in tempore isto, quam in æternitate, proferri aut percipi villo modo possunt, aded immensè excedit, vt in amarissimum absinthium illa conuertat. Deus aded ingenuè liberalis est & bonus vt malit semper maxima donare, quam minima. Quisquis diuinam opem humiliter pectore, firmatq; fiducia implorat, non solum non patietur repulsam, sed quæcunque etiam desiderat impetrabit. His siquidem arietibus ab ea parte oppugnatur Deus, qua resistere omnino non valet, aded vt miraculo & supra naturam etiam subueniret, quam aliquem in eo confidentem in necessitate desereret. Quid multius? Paratior est Deus salutaria nobis præstare, quam nos sumus postulare. Quisquis Deo soli pectoris sui scrinium referat, is & viuere suauius & moritur securius, & in hoc sæculo simul atque in futuro amena paradisi gloria perfruitur. *Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se.* O quantum inter se distant amor Dei & amor creaturarum. Quam fallacia, quam caduca sunt omnia quæ in mundo præclara videntur & amabilia, quàm apertis mentis nostræ oculis perspexerimus, quam misere seducantur ij, qui amorem suum alio conferunt, quam ad Deum. Obsecro te per Deum immortalem, quid emolumenti nanciscuntur ex vniuerso amore suo, quæ rei omnium præciosissimæ temporis iacturam, inutilium verborum profusionem, bonorum operum paucitatem, & conscientiam mille scelerum vitij inquinatam? Momentanea voluptas & diutina penitentiæ amoris mundani sunt indumenta. Effugere quidem nituntur ærumnas & tribulationes, sed medij in illas corruunt miseri. Leui Christi iugo subdere colla renuunt, & mille grauioribus onerum fascibus deprimuntur, ac planè, quod dici solet, incidunt in niuem capientes vitare pruinam. Vnde dicit D. Augustinus: Nimium est auarus, cui non sufficit Deus. Quid oro desiderare potes, quod in Deo abunde non inuenis? Quæcunque omnium hominū pectora exsogitare valent, ea tute totam cogita, & in Deo inuenies.

nies millecuplo plura. Quæris amorem, fidē, veritatem, consolationem, continuā præfentiā? omnia habes in ipso immēsa & infinita. Miraris speciem? speciosissimus est. Quæris opes? opulētissimus est. Ambis potestatem? potētissimus est. Vel quæcun- que tandē desiderare potes, in Deo omnia inuenies millecupla. Ipse nāque summū & optimum est bonū. Quamobrē expulsis ex animo cunctis creaturis, mentē ha- beas eleuatā cū amore ad Deū, semperq; ad eū intro reuertere, qui ad eū impense bonus est, vt si quis illū ritē tractare nosset, quicquid petere ausus fuerit, impetra- bit. Ad eū etiam exorabilis est Deus, adeoq; lubens amicos suos exaudit deprecā- res, vt omnia delicta, & obstacula, adeoq; purgatorium totum lubens condonet ad ipsum ex animo reuertentibus: quam tamen conuersionem idem ipse & largiri & operari debet. Quare magnis quotidie precibus orandum, atque etiam obseruā- dum est, vt quando huc inuicantur, obstaculis omnibus remotis ipsum solum sequantur. Eia quam benigne talibus paternum illud pectus suum pandit fidelis- simus Dominus, opumq; suarum reconditarum thesaurum aperit. Quis quæso id cogitatione compræhēdat, quam sitibundus & auidus est æternus ille Deus vnus- cuiusque hominis, pectus suum euacuatum ad ipsum conuertentis, ac ab omnibus creaturis liberi? Nam huic quouis momento occurrens, adeo amicē eum excipit & humaniter, ac si tota beatitudo sua in huius homunculi salute dependeat. Si hæc tibi incredibilia videntur, cogita quanta Deū tui causa tam generaliter quā specialiter fecerit & pertulerit.

In Deo quæ- nam q; igrē- da sint.

Exorabilis quā sit Deus

*Voluntas quænam dicatur bona: quomodo ea probetur quantæ sit
efficaciæ: quænam item Dei amorem impediunt.*

CAPVT XVIII.

Essentialis illa & germana Dei dilectio maximē in bona consistit voluntate, quam qui maiorem & efficaciorē habet, is maiorem etiam veriorēq; ha- bet charitatem. Bona autē voluntas consummatur simul atque probatur, in operibus bonis, intē aduersis Dei causa illatis. Quum mentis constantia manet in- concussa, intentioq; ipsa sincera nil præter Dei honorem spectat, tum voluntas quoque bona est. Quid est autem quod per bonam voluntatem impetrare non possis? Si ex vero pectore verā cupis habere humilitatē, abnegationē, patientiam, ac quod in te est, ad ea consequenda perficis, verē eadem consecutus es. Hæc tibi neq; creator, neque creatura, non mors, non diabolus eripere, aut impedire potest quin tantam inde mercedem accipias, ac si verē illa habuisses. Omnia item bona opera, quæ animo & volūate ad Dei honorem vel facere, vel pati decreuisti, sed citra tuā culpā postponuntur, ea corā Deo pro consummatis reputātur, & perfectis. Cū Deo ad summū homo pius placere tantūq; ipsū & amare, & laudare cupit quantū omnes pariter creaturæ, & corā Deo pro omnium peccatis satisfacere, omnes ad Deū desiderat pertrahere, ac quod in se est ad hæc perficiat, sed desiderio vires non respondent, is coram Deo omnia hæc reuera adimpleuit. Tali bus etiam desiderijs & resignationibus piorum adeo placatur & reconciliatur Deus, vt nonnunquam integro regno, imò toti terrarū orbi propterea pareat. Per solam quippe bonam volun-

Voluntas bo- na qui pro- betur
Voluntas quænam bo- na dicenda quanteque sit efficaciæ.